

Dvorec Trebnik z oblakov v ruševine

En del se je že zrušil, drugi se bo kmalu – Lastnik in občina iščeta dogovor o odkupu

Le kdo, ki je v zadnjih letih zašel k Dvorcu Trebnik v Slovenskih Konjicah, bi verjel, da ga je še pred šestimi leti obiskalo kar 30 tisoč ljudi? Danes so ob osrednjem, vsaj delno obnovljenem delu, same razvaline. Tam, kjer so bile nekoč shranjene kočije, je zagorelo že pred leti, zdaj so se porušili še ostanki zidov. Dvorec z arkadami čaka enaka usoda. Že v kratkem času.

Ne, Konjice in Konjičani si takšne sramote res ne zaslužijo, zato vedno bolj povzdigujejo glasove, kažejo na krivce in zahtevajo rešitev.

»Podjetje Jelen, ki je lastnik dvorca, načrtno pušča dvorec, da propada,« je zapisal zaskrbljen Konjičan. Leta 1996 je podjetje Jelen dvorec odkupilo od Občine Slovenske Konjice. Po ugodni ceni, saj je moralo samo poskrbeti za nadomestna stanovanja 22 stanovalcev v dvorcu, zavezalo pa se je tudi, da bo Trebnik uredilo.

Jelen je Atriju sofinaciral gradnjo bloka, v katerega so se leta 1999 preselili stanovalci, vendar se je odpovedal vpisu solastniške pravice v zemljiško knjigo. Takratni direktor **Boris Klančnik** je za Trebnik ustanovil hčerinsko družbo Tehnološko inovacijski zavod Dravinjske doline. Obnovili so manjši del dvorca, obogatili ponudbo in naredili odličen projekt. Žal, ostal je na papirju. Iz današnje perspektive so takrat zidali gradove na oblakih.

Potem se je začelo dogajati. Stvari, ki bi jih vsi najraje pozabili. Klančnik je odšel v

Celje na Regionalno razvojno agencijo, večinski lastnik Jelena in direktor je postal **Franc Tomažič**. Začeli so se notranji spori, spori med delničarji, spori med ... Na kratko: vsi so bili sprti z vsemi (sodišča imajo še vedno polne roke dela), zamenjalo se je 8 direktorjev. Dvorec Trebnik z imenitnim imenom je šel v stečaj, Jelen v prisilno poravnavo. Vodil jo je **Branco Djordjevič**: »V prisilni poravnavi sem bil nemočen. Če bi šel Jelen v stečaj, tako kot sem predlagal, bi se dalo marsikaj urediti, tako pa ...« Čeprav je že dve leti razrešen dolžnosti, mu kot državljanu ni vseeno: »Propada Hotel Dravinja, propada Trebnik. Delničarji so razklani in vsak gleda le na svoje koristi, mesto pa trpi, ker nima dobrega hotela in ker pred očmi vseh propada kulturna dediščina.«

Trebnik je drag mrlič

Trebnik je mrlič (edini živi del je Mercatorjevo invalidsko podjetje, ki je prevzelo blagovno znamko Trebnik). Mrlič, na katerega je vpisana velika hipoteka. Skupaj s Hotelom Dravinja ga bremenijo za več kot 1,5 milijona evrov hipotek (takšen je bil znesek ob uvedbi prisilne poravnave). Za hotel je največji hipotekarni upnik Zavarovalnica Triglav, na dvorcu Trebnik pa Anchi in Falco inženiring (v lasti Franca Tomažiča in njegove družine). Začaran krog reševanja Jelena in s tem tudi Trebnika je tako sklenjen. »Edina rešitev je dogovor z občino o po-

novnem odkupu Trebnika,« pravi Franc Tomažič. To bi bila rešitev tudi za Jelen, saj kravo rabi denar. »Z občino se dogovarjamo. Pričakujem, da bomo dogovor dorekli v kratkem,« verjame Tomažič.

Župan **Miran Gorinšek** si dogovora seveda želi, saj se s problemom ukvarja že dve leti: »Zaenkrat imamo še zelo različne poglede. Edino, kar nam je skupnega je, da je treba Trebnik rešiti.« Različni pogledi seveda pomenijo razliko med tem, koliko denarja pričakuje Jelen in koliko bi ga lahko dala občina za kupnino. »Če preračunamo, je občina prodala Jelenu Trebnik za manj kot 30 tisoč evrov, sedaj pa pričakujejo, da bi s kupnino zbrisali za domala milijon evrov hipoteke,« pokaže na razkorak župan. Ker se je Jelen odpovedal solastniški pravici pri stanovanjih, ki jih je gradil Atrij, tudi ne pričakuje veliko od pogovora s predstavniki Atrija prihodnjo sredo. A možnosti dogovora z Jelenom vseeno ne zavrača: »Jelen ne more pričakovati, da bo občina pokrila vse njegove dolgove. Če bodo stopili na realna tla, je dogovor mogoč.« Koliko bi bila občina dejansko pripravljena plačati, je seveda stvar pogajanj, ocena pa seže tja okoli 200 tisoč evrov. »Če bi to že rešili, bi lahko dvorec Trebnik vključili v ureditev Starega trga, ki ga prijavljamo na razpis za evropska sredstva,« je še dodal župan. Ampak to bi morali narediti takoj.

Možnosti je malo

Edina učinkovita rešitev

Trebnika je torej dogovor občine in lastnika. S tem se tokrat strinjajo celo mali delničarji, ki imajo v rokah dobro tretjino delnic in se v poslovanje Jelena sicer ne spuščajo več. Če to ne bo šlo, je po mnenju Branka Djordjeviča še ena možnost: »Največji hipotekarni upnik Zavarovalnica Triglav bi lahko dala izvršbo. Hotel bi prodali kupcu, ki bi prevzel upravljanje in vlaganje. Ko bi hotel zlezal na zeleno vejo, bi tudi Trebnik.« Ampak to so že poskusili, pa ni šlo. »Imeli smo vsaj tri interesente, ki so bili pripravljeni vlagati,« obžaluje izgubljeno priložnost Miran Gorinšek.

Za takojšnjo zaščito tistega, kar je od Trebnika še ostalo, se je zavzel tudi poslanec v državnem zboru **Tadej Slapnik**: »V zvezi s Trebnikom sem dal poslansko vprašanje, obrnil pa sem se tudi na okoljski inšpektorat glede zaščite objekta, saj ruševine predstavljajo veliko nevarnost. Nenazadnje je v bližini tudi vrtec. Hkrati sem dal pobudo na ministrstvo za kulturo, da zaščiti kulturno dediščino. Zaprošil sem jih tudi, da povedo, ali je kakšna bližnjica za revitalizacijo Trebnika.«

Če potegnemo črto, ponuja dogovor med občino in Jelenom še najhitrejšo rešitev, ki bi omogočila tudi dotok denarja od drugod. Pa čeprav občine v teh časih težko kupujejo gradove.

MILENA B. POKLIČ

Stran / Page: 14

Doseg / Reach: 41000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 528 cm2

2 / 2

Graščinski kompleks na konjiškem mestnem obrobju, poznan kot Dvorec Trebnik, se v pisnih virih prvič omenja že leta 1308. Poznan je bil tudi po zadnjih lastnikih dvorca (do konca druge svetovne vojne) kot Windischgrätzova graščina.

Del dvorca se je že spremenil v ruševine. Tu je pred leti gorelo. Ostali so kletni prostori, ki so jih pokrili le s folijo. V začetku meseca so se zrušili do konca. Desno je del, ki še stoji, a je zelo načet.